

Buletin Duminical, numărul 30, 16 Octombrie 2011

Biserica
Creștină
Baptistă

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
email: office@biserica2.ro

Tragedia care a schimbat lumea

Primele capitole din Genesa consemnează căderea în păcat a lui Adam și a Evei. Diversele interpretări ale acestei relatări fie o consideră un eveniment literar, care explică păcătoșenia rasei umane, fie încearcă să o desfințeze ca fiind neistorică sau ca un mit. Noi credem și mărturisim că acest eveniment a avut loc exact aşa cum este consemnat în Scriptură.

Adam și Eva alcătuiau rasa umană și erau lipsiți de păcat înainte de cădere. Atunci când Adam și Eva au păcatuit împotriva lui Dumnezeu, păcatul a intrat în rasa umană. Această prezentare cutremurătoare se găsește în Genesa 3: 1- 6.

Când Adam și Eva au păcatuit, și- au pierdut starea binecuvântată în care fuseseră creați și s- au expus unor schimbări cu efecte mari: erau supuși morții spirituale și fizice, iar judecata lui Dumnezeu i-a urmărit atât pe Adam cât și pe Eva.

Efectul imediat al păcatului lui Adam și al Evei a fost faptul că au murit din punct de vedere spiritual și au devenit supuși morții spirituale. Natura lor era de acum depravată și, din acea clipă, rasa umană urma să trăiască în robia păcatului. Păcatul unic, inițial al lui Adam este imputat imediat și direct fiecărui membru al rasei umane (Rom. 5: 12- 14).

Învățătura Scripturii prezintă păcatul ca fiind lipsa de conformare la caracterul lui Dumnezeu. Prin urmare, un om care păcatuiește nu seamănă cu Dumnezeu și este expus judecății Sale.

Biblia vorbește despre universalitatea păcatului (Rom. 3: 23), despre natura păcătoasă a omului (Rom. 5: 19), despre starea de păcat în care se găsește întreaga rasă umană (Rom. 3: 9).

Luată ca întreg, Biblia arată clar efectele devastatoare ale păcatului asupra omului și eforturile desperate ale lui de a- și rezolva singur problema păcatului. Doctrina păcatului trebuie înțeleasă corect, deoarece numai aşa vom înțelege soluția lui Dumnezeu pentru el.

Azi, mai mult ca niciodată, am ieșit pe străzile orașului palid, să-mi plimb sufletul și visele... Azi, într-o zi oarecare pentru unii, am simțit strălucind diferit soarele... iar Cerul, privind tainic spre oameni, l-am simțit mai vecin ca niciodată... Azi, mi-am agățat aparatul de fotografiat, și-am ieșit pe străzile înguste.

Am întâlnit păsări grăbite... oameni alergând... câțiva copii plângând... și flori uscate. Pasul grăbit străbatea alei...

Mi-am atârnat privirea de petalele uscate ale unei flori. Părea atât de tristă floarea. Vecin cu ea, cu spini scăldăți în rouă, un trandafir căruia nu am reușit să-i aflu culoarea, spunea "adio" ultimei petale cenușii... Ce bine se asemănă azi lumea cu durerea florii, cu petala de trandafir uscată... cu lacrima ei.

Ce bine ne definesc clădirile și arhitectura "modernă"...

Am ignorat lumea oferită de Dumnezeu, și ne-am construit noi, alta, proprie, adăugând zi de zi la zidul cetății o piatră de lacrimi, alta de paie, o piatră de cenușă, alta de noroi... Am sprijinit tavanul de coloane de scrum, și am construit astfel Eternul nostru Babel!

Ocupați fiecare cu piatra lui, ne-am uitat limba și am ajuns să ne spunem cuvinte murdare din priviri... Ne agățăm fiecare de visele noastre, atenți să zdrobim aripile celui de lângă noi, dacă ar îndrăzni să zâmbească. Am făcut loc urii și am alungat din noi iubirea...

Carnea luptă împotriva Duhului și Duhul împotriva cărnii. Fără să recunoaștem, am ajuns oameni căzuți ce-și agonisesc puterile. Dacă visul nostru s-ar fi oprit doar la a ne construi cetatea, munca noastră de peste zi, nu ar fi fost distrusă peste noapte... însă dorința era dincolo de-a construi doar un oraș. Visul nostru era să zidim o Poartă care să ne apropie de Paradisul pierdut. Aceasta să coboare Cerul la Pământ și să urce Pământul la Cer... turnurile cetății să străpungă norii, să murdărim astfel sfîrșenia Veșniciei cu lucrările mâinilor noastre murdare, "și să ne facem un nume."

În toata dorința de-a ne împlini visul, ne-am uitat limba... și astfel tot ce noi zidim, alții distrug și tot ce alții zidesc noi distrugem. Nu mai există armonie, nici țintă... iar undeva în tot acest proces, am uitat să turnăm iubire și renunțare... am uitat să învățăm unii de la alții, și împreună să ne lăsăm conduși de Dumnezeu.

Ne-am construit standarde înalte de educație și cultură, dar negăm existența Celui care a pus gândul în noi. Nu vrem să recunoaștem ca înainte de a începe căutarea rădăcinii existenței noastre, un anume Creator a sădit această dorință arzătoare în noi.

Babelul nostru, nu are temelii tari: este zidit pe "nisipurile mișcătoare" ale geniuului uman, pe resurse și priceperi omenești... toate acestea trecătoare. E o lume ce se mândrește cu orașele ei, cu gloria, filozofia și puterea ei... o putere de mult căzută.

Acest Babel nu are nimic din Dumnezeu în el, nimic sfânt și divin... nimic etern... Dar, luptăm să construim zidurile lui, și turnuri care să străpungă Cerul.

Este totodată, dorința de a construi o punte peste hăul dintre om și Cer... acel gol care dispare doar atunci când folosim, pentru a-l trece, crucea lui Isus... un pod de renunțare, din cărămizi de lacrimi și iubire, din oțel puternic al renunțării de sine și cu temelii neclintite pe jertfa de neînlocuit a Sângelui Divin.

Azi, în timp ce pașii îmi hoinăreau pe străzile asfaltate ale "cetății", s-au născut întrebări în mintea mea: de ce ne mulțumim cu mai puțin decât El ne-ar putea oferi? ...sau pur și simplu, de ce am zidi o cetate cu ziduri? De ce nu construim mai multe poduri între noi? De ce acceptăm să fim atât de umani, când El ne oferă din dumnezeirea Lui?...

Privind la creația ce poartă semnătura Creatorului, am primit rând pe rând răspunsuri, în tăcere...

Azi, soarele a strălucit diferit... am fotografiat o lume, un Babel de nisip... și am învățat o nouă lecție de viață.

Azi, mai mult ca niciodată Cerul l-am simțit vecin cu noi...

Azi... mi-am ridicat obiectivul, ochii și gândul spre Dumnezeu....

Azi, am observat printre lacrimi, că e toamnă...

TOAMNA

ANONIM

Și toamna asta, Doamne, e frumoasă..

Și, tot ce-ai rânduit Tu este bun!

Tu ești Izvorul vieții azi și mâine

Te-ascultă soarele și stelele și luna

Și ierni și primăveri Ti se supun!

Și toamna asta, Doamne, e frumoasă...

Azi frunzele își plâng durerea pe poteci;

Dar, dincolo de iarnă-i primăvara

Vor înverzi câmpii și dealurile toate,

Va fi și ploaie caldă nu doar stropii reci!

E frumusețe-n fiecare toamnă!

Și tot ce Te ascultă e frumos!

Știu, peste crengile ce par uscate-n miez de iarnă,

Tu vei chema, în primavară, muguri și flori spre roadă bună, cu folos!

Frumos e, Doamne, omul ce își are

In TINE și izvor și mers și rost!

Chiar dacă-i toamnă rece, iarnă, crivăț...

In mâna TA e viața ce nu pieră,

La Tine Doamne-i sigur adăpost!

□ Duminică 16 Octombrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

17:30-18 Orar Bibliotecă
18-20 Serviciu divin

□ Luni 17 Octombrie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

□ Marți 18 Octombrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

□ Miercuri 19 Octombrie

19-21 Fanfară

□ Joi 20 Octombrie

18-19 Rugaciune cu fratii
18-20 Studiu biblic surorii
19-21 Repetiții cor tineret

□ Vineri 21 Octombrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

□ Sâmbătă 22 Octombrie

10-12 Repetiții orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Jeni Cuciula
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Nelu Neiconi
Ana-Maria Iacob
Voichescu Maria
Petrea Elena
Ligia Brisan
Lazar Adrian
Miculescu Ana

■ SĂ NE RUGĂM PENTRU:

- creștinii evanghelici din Tibet;
- un mai mare interes pentru citirea Bibliei ;
- creștinii afectați de cutremurul din Tibet.

■ CREȘTINI PERSECUTAȚI

Tibetul este o regiune autonomă cu care China are cele mai multe conflicte. Creștinii din această țară se află între opresiunile generate de budiștii tradiționali și cele provocate de regimul comunist. În această regiune sunt aproape 1.000 de creștini evanghelici și 2.000 de catolici, în mijlocul celor aproape 5 milioane de tibetani. Deși Biblia a fost tradusă în versiune tibetată încă din 1948, foarte puțini tibetani au beneficiat de această oportunitate, fiindcă majoritatea acestora nu știu să citească.

În 2008, pastorul Zhang Zhongxin a fost condamnat de autorități la doi ani de reeducare prin muncă, pentru crima de a fi predicat Evanghelia, iar grupurile budiste militante din Tibet, generează atacuri repetitive împotriva locuințelor creștinilor și a locurilor în care aceștia se adună. O mare încercare pentru creștinii din Tibet a fost însă cutremurul din 12 mai 2008, în care au murit 69.130 de tibetani, iar 17.824 au fost dați dispărui. Mulți dintre cei ce și-au pierdut casele locuiesc și în prezent în munte, la o altitudine de peste 2.800 de m, în colibe improvizate.

■ ANUNȚURI

- Duminică, 06.11.2011, după serviciul divin de după-masă (ora 20:00) toți părinții din biserică, având copii cu vîrstă cuprinsă între 4 - 14 ani, sunt rugați să rămână o jumătate de oră pentru o scurtă consfătuire împreună cu frații păstorii.

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250

Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.

Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro